

INFORMATOR

STOWARZYSZENIA „RÓŻA”

NR 45, LIPIEC 2023

Drodzy Członkowie Stowarzyszenia „Róża”! Przyjaciele Rozalii Celakówny!

Czas urlopowy w pełni, a zatem życzymy Wam wiele pogodnych dni, a nade wszystko ciepła w promieniach miłości Jezusa Króla Polski. Za nami czas pracy, rozmów, spotkań, podsumowań... 24 czerwca odbyło się Walne Zebranie Zwyczajnych Członków Stowarzyszenia „Róża” oceniające pracę Stowarzyszenia za rok 2022. Bilans finansowy Stowarzyszenia zamknął się niewielką kwotą dodatnią, ale nie narzekamy. Nie nastawiamy się na zyski materialne, ale te niewidzialne, duchowe.

Podczas spotkania ujawniły się m.in. głosy negujące współpracę Stowarzyszenia z Ogólnopolskim Dziełem Intronizacji przy KEP. Czy słusznie?

Pan Jezus nas pouczał, aby najpierw starać się o Królestwo Boże, a wtedy wszystko inne będzie nam dodane (por. Łk 12,31). Staranie się o Królestwo Boże jest zatem pierwszym zadaniem Apostoła Jezusa Króla. Ono nie przyjdzie do nas dostrzegalnie, bowiem Królestwo Boże jest pośród nas (por. Łk 17,20-21), dlatego musimy najpierw budować je w sobie, w naszych domach, rodzinach; z drugiej strony przyjmować Królestwo Boże jak dzieci, z ufnością i pokorą, w mądrości Ducha. Pan Jezus pouczał Apostołów: gdy wam powiedzą „Oto tu jest” albo „Tam”, nie chodźcie tam i nie biegnijcie za nimi. Własne „mądrości”, własne przekonania nie służą budowaniu, lecz powodują rozłam i niepokój. Do tego dochodzą internetowe „orendzia” głoszone przez internetowych „proroków”, przesyłane sobie nawzajem z lotem błyskawicy, które najczęściej wydają bardzo złe owoce.

Dlatego też nasze główne działania są skupione w Ogólnopolskim Dziale Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla pod opieką Delegata KEP bpa Stanisława Jamrozka. Wiele organizacji świeckich i wspólnot kościelnych współpracuje tutaj w Dziale Intronizacji i dostrzegamy, że razem możemy więcej i skuteczniej. Bronienie prawdy ewangelicznej jest naszym obowiązkiem, ale nie możemy negować Urzędu Pastorskiego i jego rozporządzeń w formie aktów prawnych. Tudzież, nie możemy negować *Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* (Aktu Intronizacyjnego z 2016 roku). Choćby nie wiem ilu biskupów zdradziło Boga i zaprzeczali godności królewskiej Jezusa Chrystusa, negowali Akt Intronizacyjny Jezusa Króla, to naszym obowiązkiem jest trwanie w Kościele przez nich kierowanym, bo poza Kościołem nie ma zbawienia. Kościół jest jedyną naszą szansą ocalenia i zbawienia, bo nawet jeśli są w nim wilki, to musimy pamiętać, że jest to jedyna przestrzeń, w której Pasterzem jest Jezus Król! (por. ks. Tadeusz Kiersztyn, *Czas zwodzenia*). Jak owocne są te wspólne działania przekonacie się sami, gdyż wraz z tym numerem *Informatora* otrzymacie trzy Biuletyny ODIJChK. Zachęcamy do wnikliwej lektury.

Zarząd Stowarzyszenia „Róża”

Wszystko znosić cierpliwie

W życiu tak bywa, że nie wszystko układa się zgodnie z naszymi oczekiwaniami. Powoduje to pojawianie się negatywnych emocji, takich jak: rozczarowanie, irytacja czy zniecierpliwienie. Same w sobie nie są one złem moralnym, jednak towarzyszy im niebezpieczeństwo powiedzenia lub zrobienia czegoś, co może stać w sprzeczności z nauką Pana Jezusa. Wobec tego warto pochylić się nad jedną z cnót, której doskonalenie może pomóc w takich sytuacjach, a jest nią cierpliwość.

Wiele na temat cierpliwości możemy dowiedzieć się z pism S.B. Rozalii Celakówny. Zostały one opublikowane w dwóch częściach nakładem Wydawnictwa Apostolstwa Modlitwy pod tytułami: *Wyznania z przeżyć wewnętrznych* (2007) i *Pisma* (2008). Z ich lektury wynika, że Rozalia była osobą, której niełatwo przychodziło trwanie w cierpliwości. Zanotowała, że w ostatnich latach pobytu w domu rodzinnym zmagiała się z gwałtownymi pokusami przeciw cnotom teologicznym, szczególnie zaś przeciw pokorze, czystości i cierpliwości (por. *Pisma*, s. 38). Na dalszych etapach swojego życia Rozalia starała się o trwanie w cierpliwości, głównie za sprawą ludzi, którzy swoim zachowaniem sprawiali jej wiele bólu. Odczytywała ich zachowanie jako dopust Pana Jezusa, który w ten sposób dawał jej okazję do ćwiczenia się w cierpliwości i miłości bliźniego (por. *Pisma*, s. 104).

Krakowska mistyczka opisała swoje trudne doświadczenia, do których należały oszczerstwa ze strony bliźnich, odrzucenie przez spowiednika, obarczanie przez przełożonych ciężką pracą, brak zrozumienia, awantury w pracy, szykany i intrygi. To wszystko powodowało, że chciała zrezygnować z pracy w szpitalu. Jednak w tej sytuacji Rozalia udała się do kościoła na modlitwę, *by – jak zanotowała – podziękować za cierpienie i prosić dalej o siłę i cierpliwość* (*Pisma*, s. 59).

Na trudności czynione przez niektórych ludzi Rozalia odpowiadała miłością, modlitwą i życzliwością. *Ja uważam tak – zapisała – jeżeli mnie Pan Jezus znosi z tyloma grzechami i wadami, to jakże byłabym potwornie podłą, abym nie mogła znieść małych błędów bliźniego, który również o wiele więcej moich znosi* (*Pisma*, s. 96). Rozalia była na tyle pokorna i uczciwa, że potrafiła przyznać się do swoich błędów, na które Pan Jezus reagował *Boską cierpliwością* (por. *Wyznania*, s. 276). W nawiązaniu do swoich słabości mistyczka zanotowała taką modlitwę: *O Jezu Boski Mistrzu Tyś mię w Swej szkole uczył od najmłodszych lat, chociaż ja byłam niewierną i niezdolną uczennicą, lecz Ty znosisz mię i do tej chwili znosisz Boską cierpliwością! Spraw to, o Panie mój Najśladzszy, bym celująco zdała egzamin dojrzałości na duszę doskonałą i świętą, a to dlatego, że jestem najnędzniejszą i najgrzeszniejszą, byś Ty, Panie Jezu, był przez to uwielbiony... Lecz nade wszystko, by Cię kochać do nieskończoności miłością najdoskonalszą* (*Pisma*, s. 252).

Rozalia rozumiała, że chrześcijańskiej doskonałości nie osiąga się natychmiast, ale że należy do niej wytrwale dążyć na drodze całego życia: *Do osiągnięcia świętości potrzeba nam przez całe życie pracować, pracować spokojnie, znosząc samych siebie cierpliwie. Jeżeli Pan Jezus znosi nas z największą cierpliwością, dlaczegoż my mamy się niepokoić i być niezadowolonymi z siebie? Znosmy siebie cierpliwie ze wszystkimi naszymi wadami, grzechami, skłonnościami. Nie gniewajmy się na siebie, bo to się nie może podobać Panu Jezusowi. Byłby to objaw pychy, gdybyśmy się gniewali na siebie z wyżej wymienionych powodów* (*Wyznania*, s. 266).

Rozalia również dostrzegała cierpliwość Boga wobec naszego narodu. Gdy jednak wybuchła II wojna światowa, mistyczka pisała otwarcie: *Ta wojna jest karą za grzechy nieczyste, zbrodnie i nienawiść. (...) Pan Bóg jest cierpliwy, ale i sprawiedliwy* (*Wyznania*, s. 282).

Za okazję do doskonalenia się w cierpliwości uznawała także chorobę. Wspomniała o tym w liście z 1935 roku, kiedy to po operacji wyrostka robaczkowego zmagiała się dodatkowo z zapaleniem płuc (por. *Pisma*, s. 194). W kontekście swoich problemów zdrowotnych prosiła o. Władysława Całkę: *Proszę Ojca bardzo o modlitwę, by mi Pan Bóg udzielił dużo siły, męstwa i cierpliwości, lecz nade wszystko doskonałej miłości i radosnego poddania się Najświętszej Woli Bożej we wszystkim* (*Pisma*, s. 203).

Najpoważniejszym wyzwaniem, przed jakim stanęła S.B. Rozalia Celakówna, była jej zasadnicza misja – doprowadzenie do uznania Pana Jezusa za Króla w Polsce przez Intronizację. Wiadomo jednak, że dzieło to napotykało różne trudności, aż wreszcie wybuchła straszna wojna, która była skutkiem odrzucenia przez ludzi królewskiej władzy Chrystusa. Wydarzenia te również były dla Rozalii próbą cierpliwości. Szczególnie strasznej walki wewnętrznej doświadczyła we wrześniu 1939 roku, gdy dowiedziała się, że jej brat nie dotarł do Warszawy z listem w sprawie Intronizacji. Jednak po Komunii świętej i Różańcu, gdy się uspokoiła, usłyszała w duszy głos wzywający do modlitwy i cierpliwości: *Wam należy się modlić gorąco, składać z siebie ofiary, cierpieć to wszystko, co macie z nieskończonej mądrości i dobroci Bożej przeznaczone, i cierpliwie czekać na wszystko. Bóg wie, co czyni, a co czyni, czyni wszystko dobrze. Oddajcie się Mnie i bądźcie spokojni* (*Wyznania*, s. 299).

Życie i pisma S.B. Rozalii Celakówny są inspiracją dla wielu ludzi, a szczególnie dla zaangażowanych w Dzieło Intronizacji. Warto zatem dostrzec w niej przykład osoby, która starała się zachować cierpliwość wobec różnych życiowych przeciwności, zarówno tych, które dotyczyły jej życia osobistego, jak i tych, które uniemożliwiały zrealizowanie wezwania do Intronizacji. Taka postawa jest potrzebna także w naszych czasach,

gdy po proklamowanym w 2016 roku *Jubileuszowym Akcie Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana* wciąż dostrzegamy grzechy szerzące się w naszym narodzie. Niewątpliwie potrzeba wiele czasu i cierpliwości, nim dokona się nawrócenie, do którego Pan Jezus wzywa za pośrednictwem Rozalii. Jej przykład zachęca nas jednak, by wobec codziennych trudów i przeciwności mówić: *Bóg dobry, ufam Jemu, że dopomoże mi to wszystko znosić cierpliwie* (*Pisma*, s. 126).

Piotr Piłkuła

Izba Pamięci Rozalii Celakówny

O nowe miejsce kultu wzbogaciła się niedawno Jachówka. Uroczyscie otworzono w niej Izbę Pamięci Rozalii Celakówny. Jak pamiętamy, w roku 2001, podczas powodzi, która nawiedziła Jachówkę, dom rodzinny Rozalii uległ zniszczeniu i został rozebrany. Aby zachować dla pokoleń pozostałe po niej i jej rodzinie pamiątki, społeczność Jachówki postanowiła wybudować **Izbę Pamięci Rozalii Celakówny** przy kościele parafialnym w Jachówce. Msze święte o wyniesienie Rozalii na ołtarze będą odprawiane w kościele w Jachówce każdego dziewiętnastego dnia miesiąca. Zachęcamy do odwiedzin tego szczególnego dla nas miejsca podczas wakacyjnych wędrowek.

Biuletyny Ogólnopolskiego Dzieła Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla

Drodzy Członkowie! Oddajemy do Waszych rąk te trzy Biuletyny, w których piszemy o wydarzeniach i sprawach przeszłych, przyszłych i tych, które są cały czas aktualne, gdyż ich realizacja może potrwać wiele lat...

Biuletyn nr 6 dotyczy VI rocznicy Intronizacji. Po raz pierwszy obchody rocznicowe były organizowane w dwóch miejscach: w Warszawie i Krakowie. Docelowo główne obchody powinny być w Krakowie, w miejscu dokonania Intronizacji, ale przy założeniu, że w innych miastach będą organizowane Orszaki Chrystusa Króla. Zadanie dla Was: proszę, zastanówcie się, czy w rocznicę Intronizacji można byłoby zorganizować w Waszym mieście czy w parafii Orszak Jezusa Króla.

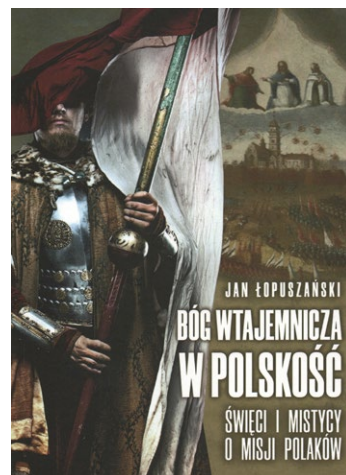
Biuletyn nr 7 jest dla nas kluczowy na czas wyborów ze względu na Ogólnopolski Tydzień modlitwy Różańcowej w intencji nadchodzących wyborów. To jest zadanie dla wszystkich katolików w Polsce, abyśmy z tym przesłaniem weszli do naszych parafii. Inicjatywa ma poparcie i błogosławieństwo abpa Stanisława Gądeckiego. Powinna być jeszcze nagłośniona po wakacjach, ale proszę, rozmawiajcie już z Waszym Proboszczem na ten temat. To jest bardzo ważne, aby każda parafia włączyła się w Ogólnopolski Tydzień modlitwy Różańcowej.

Biuletyn nr 8 jest przypomnieniem, co jako Ogólnopolskie Dzieło Intronizacji już zrealizowaliśmy i jakie zadania stoją przed nami, przed Polakami... A do zrobienia jest jeszcze bardzo dużo, bo każdy kolejny rok przynosi nowe zadania, a najważniejsze wiążą się z naszą Ojczyzną i nadaniem Panu Jezusowi tytułu: *Jezus Król Polski*.

Dobra lektura...

Rekomendujemy książkę Jana Łopuszańskiego pt. *Bóg wtajemnicza w polskość*, zaopatrzoną wstępem abpa Andrzeja Dzięgi: *Narasta poczucie nadciągającego przełomu o zasięgu światowym. Wiara każe nam ufać, że zło zadufane w swej pysze upadnie przed Jezusem Chrystusem, Panem dziejów. Otwarte pozostaje jednak pytanie: ile cała rodzina ludzka i poszczególne narody zapłacą za popełnione zło i za okoliczności jego upadku? Jaką cenę zapłaci Polska? Byłoby tragedią, gdybyśmy opowiedzieli się po stronie upadłych. Debata o Bogu, który wtajemnicza nas w polskość, jest przede wszystkim poszukiwaniem sposobów pomocy Polsce i Kościołowi*". Książkę wydało Wydawnictwo Fronda i można zakupić ją internetowo w księgarni wydawnictwofronda.pl lub przez bonito.pl

Zjazd Członków Stowarzyszenia „Róża”

Nie bój się, mała trzódko, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo (Łk 12,32) – ten cytat, to hasło tegorocznego Zjazdu Członków Stowarzyszenia „Róża”, który odbędzie się w dniach **25-27 sierpnia 2023 roku** w **Domu Rekolekcyjnym Fundacji Serca Jezusa w Szczyglicach**. Podczas tych dni wysłuchamy konferencji zaproszonych gości, będziemy rozmawiać o tym, jak budować Królestwo Boże w naszej codzienności, jakie znaczenie ma wierność i wytrwałość, jak nie ulegać złudzeniom i jak realnie przeciwdziałać złu. Ponadto, czekamy także na Wasze pomysły i sugestie. Szczegóły znajdują się na dołączonej informacji.

Korespondencję prosimy kierować na adres:
Stowarzyszenie „Róża”, ul. Do Wilgi 23, 30-419 Kraków – z dopiskiem: Informator.
Biuro Zamówień: tel. 517 064 760; e-mail: biuro.stowarzyszenie.roza@gmail.com
Nr konta statutowego (składki, darowizny): 88 1240 4504 1111 0000 4669 6643